

امنیت در فضای سایبر

مونا کریمی

چکیده

امنیت یکی از ارکان مهم جامعه و خانواده است و امروزه با پیشرفت تکنولوژی امنیت یک معنای جدیدتری به خود در فضای مجازی گرفته است. فضای مجازی فضایی است که در آن افراد بدون اینکه همدیگر را کاملاً بشناسند شروع به ارتباط برقرار کردن با یکدیگر و اشتراک هرگونه فایلی را می‌کنند. بنابراین مسئله‌ی اعتماد در این گونه فضاهای بسیار کم است و همین مسئله موجب ایجاد مشکلات بزرگی در سطح جامعه شده است و افراد کلاه برداری از این طریق کاربران را فریب داده و از اعتماد آن‌ها سوء استفاده می‌کنند و سپس از آن‌ها اخاذی می‌کنند. در این مقاله ابتدا فضای سایبری را شرح می‌دهیم سپس جرائم رایانه‌ایی، امنیت و راه‌های ایجاد امنیت در فضای مجازی توسط کاربر و نکاتی برای پیشگیری از وقوع جرایم رایانه‌ایی را بررسی می‌کنیم.

کلید واژه‌ها : امنیت، سایبر، فضای سایبر، جرائم رایانه‌ایی، شبکه‌های اجتماعی

مقدمه

بشر همواره به داشتن امنیت و اطمینان خاطر در هر زمینه ای نیاز دارد و با آرامش و امنیت است که انسان می تواند مسیر زندگی خود را به راحتی و بدون دغدغه‌ی فکری پیش ببرد.

برای مثال امنیت در خانواده به معنای داشتن یک کانون گرم خانوادگی و آرامش فکری و روانی والدین و فرزندان است و امنیت در کشورها به معنای امن و امان بودن کشور و مرزها از هر گونه تجاوز و جنگ (چه در داخل و چه در خارج از کشور) توسط دشمنان است و ...

امروزه با رشد تکنولوژی اینترنت ، یک معنی دیگری از امنیت تحت عنوان ، امنیت در فضای مجازی برای کاربران مد نظر است. که داشتن این امنیت به مراتب مهم‌تر از امنیت در خانواده و کشور است زیرا اگر این امنیت از بین بود کانون خانواده و حتی یک کشور از هم می‌پاشد.

با رشد تکنولوژی ، دولت‌ها نیز باید به سوی الکترونیکی شدن قدم بدارند. اما عدم وجود امنیت کافی در یک فضای مجازی (الکترونیکی) برای انجام کارهای کاربران از جمله : امور بانکی ، خرید اینترنتی ، عضویت در شبکه‌های اجتماعی و ... تمایل کاربران را به داشتن این تکنولوژی کاهش می‌دهد و کاربران همواره کارهای خود را به صورت سنتی انجام می‌دهند بنابراین داشتن دولت الکترونیک در کشور متوقف می‌شود. اما آیا این دلیل خوبی برای عقب ماندگی از پیشرفت است؟ قطعاً خیر. بنابراین باید سیاستگذاران در هر کشور با صرف هزینه‌ی هنگفت و ایجاد یک راهبرد مناسب و استفاده از متخصصین در زمینه‌ی امنیت فضای مجازی دولت و ملت خود را با پیشرفت جهانی همگام کنند.

ساiber¹

از لحاظ لغوی در فرهنگ های مختلف سایبر به معنی مجازی و غیرملموس می باشد، محیطی است مجازی وغیرملموس موجود در فضای شبکه های بین المللی (که این شبکه ها از طریق شاهراه های اطلاعاتی مثل اینترنت به هم وصل هستند) که در این محیط تمام اطلاعات راجع به روابط افراد، فرهنگ ها، ملت ها، کشورها و به طور کلی هر آنچه در کره ای خاکی به صورت فیزیکی ملموس وجود دارد (به صورت نوشته، تصویر، صوت، اسناد) در یک فضای مجازی به شکل دیجیتالی وجود داشته و قابل استفاده و دسترس کاربران می باشند و از طریق کامپیوتر، اجزای آن و شبکه های بین المللی به هم مرتبط می باشند.

واژه سایبر از لغت یونانی کایبرنیت² به معنی سکاندار یا راهنمای مشتق شده است. نخستین بار این اصطلاح سایبرنیک توسط ریاضیدانی به نام نوربرت وینر³ در کتابی با عنوان "سایبرنیک و کنترل در ارتباط بین حیوان و ماشین" در سال 1948 به کار برده شده است. سایبرنیک علم مطالعه و کنترل ساخت ها در سیستم های انسانی، ماشینی و کامپیوتر ها است.

فضای سایبر⁴

واژه ای فضای سایبر را نخستین بار ویلیام گیبسون⁵ نویسنده داستان علمی تخیلی در کتاب نورومنسر⁶ در سال 1984 به کار برده است. فضای سایبر در معنا به مجموعه هایی از ارتباطات درونی انسان ها از طریق کامپیوتر و مسائل مخابراتی بدون در نظر گرفتن جغرافیای فیزیکی گفته می شود.

یک سیستم آن لاین نمونه ای از فضای سایبر است که کاربران آن می توانند از طریق ایمیل با یکدیگر ارتباط برقرار کنند. بر خلاف فضای واقعی، در فضای سایبر نیاز به جابجایی های فیزیکی نیست و کلیه ای اعمال فقط از طریق فشردن کلید ها یا حرکات ماوس صورت می گیرد. این عدم جابجایی فیزیکی، محققان را وا داشت که به مطالعه برخی شباهت های فضای سایبر با حالت های نا هشیاری، به خصوص حالت های ذهنیای که در رویا ها ظاهر می شوند، پردازند.

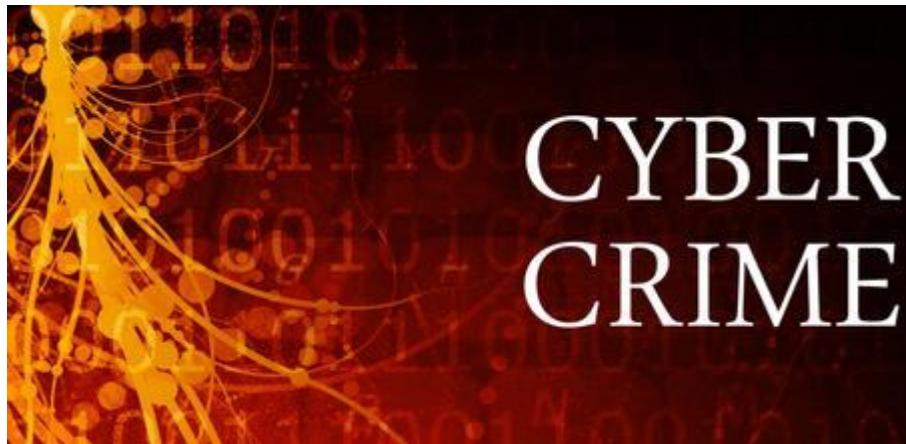
-
- 1. *Cyber*
 - 2. *Kybernetes*
 - 3. *Norbert Wiener*
 - 4. *Cyberspace*
 - 5. *William Gibson*
 - 6. *Neuromancer*

ویژگی های فضای سایبر

کاربران می توانند به هرگونه خدمات اطلاعاتی الکترونیکی دستیابی پیدا کنند، بدون در نظر گرفتن این که این اطلاعات و خدمات در کدام نقطه‌ی دنیا واقع شده است. محیط سایبر زمینه‌ی فعالیت‌های اقتصادی مهم و ابزار ضروری برای انجام کلیه‌ی معاملات تجاری و در سطح بین‌المللی بدون دخالت مستقیم بشر فراهم آورده است. محدوده‌ی فعالیت کاربر به مرزهای فیزیکی یک خانه یا یک محل کار و حتی مرزهای یک کشور محدود نبوده و در یک سطح کم هزینه هر کاربر می‌تواند در هر زمانی و در هر مکانی با مردم در هر نقطه‌ای از جهان ملاقات کند و اطلاعات مبادله کند، بدون اینکه از محل واقعی و هویت فرد خبر داشته باشد.

جرائم سایبری

جرائم سایبری بر دو نوع است: در تعریف محدود جرمی که در فضای مجازی (سایبر) رخ می‌دهد جرم رایانه‌ای است و بر اساس این دیدگاه، اگر رایانه ابزار و وسیله ارتکاب جرم باشد آن جرم را می‌توان در زمرة جرائم رایانه‌ای قلمداد کرد. در تعریف گسترده‌هر عملی که به کمک یا از طریق سیستم‌های رایانه‌ای رخ می‌دهند جرم رایانه‌ای قلمداد می‌شود.

جرائم در فضای سایبر

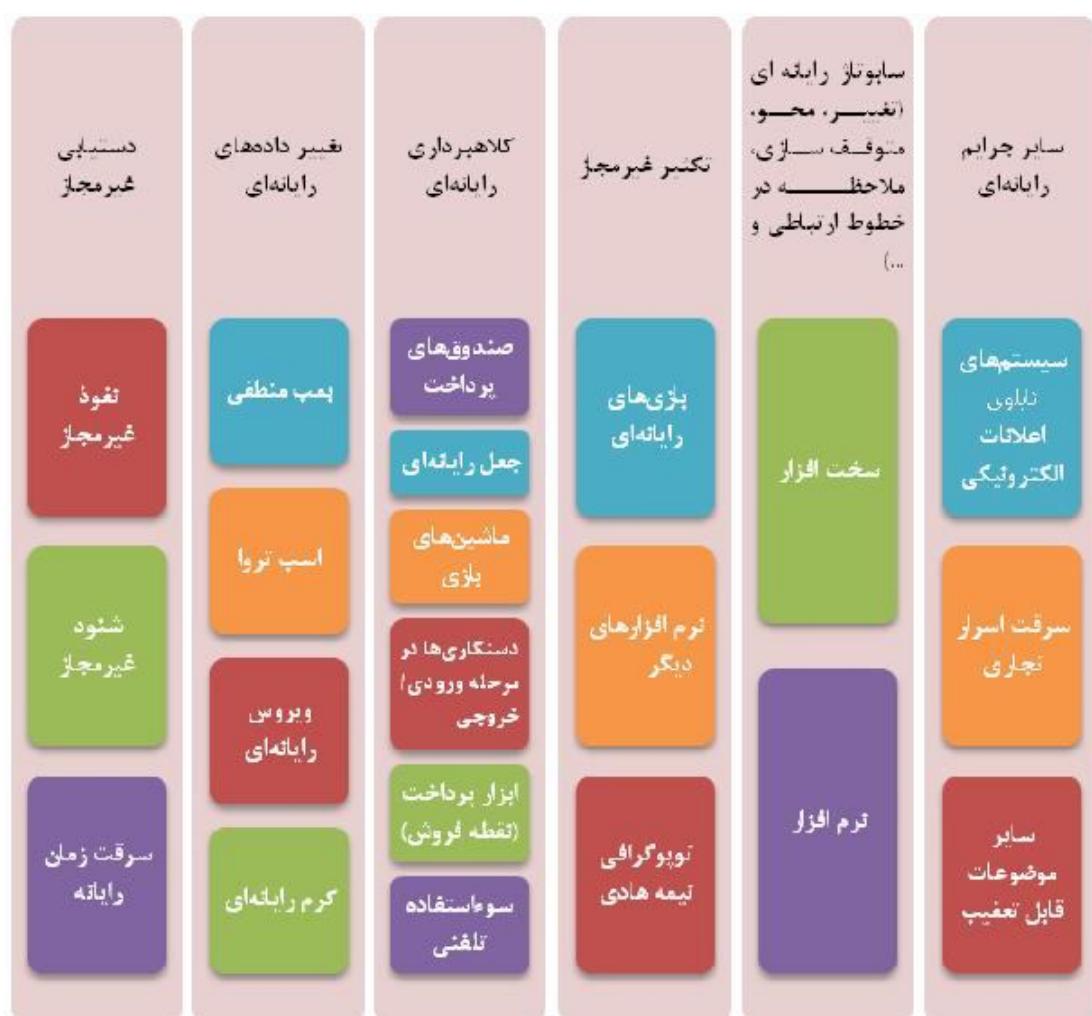
طبعیت این جرائم وسیع استفاده‌های مرتکب شده در این دنیای مجازی هیچ گاه در دنیای حقیقی دیده نشده است. امنیت ناکافی تکنولوژی همراه با طبیعت مجازی آن فرصت مناسبی را در اختیار افراد شرور قرار می‌دهد. نگران کننده ترین جنبه‌ی فضای سایبر انتشار سریع اطلاعات در آن می‌باشد، مثلاً در لحظه‌ی

کوتاهی قسمتی از اطلاعاتی که می‌تواند به طور بالقوه مورد سوءاستفاده قرار گیرد کشف می‌شود. در فضای سایبر برای جستجو و پیداکردن این جرایم مشکلات پیچیده تر می‌شود. در دنیای واقعی دزدی از بانک کاملاً مشخص است چرا که بعد از سرقت در خزانه بانک پولی موجود نیست. ولی در تکنولوژی کامپیوتری شدن یک خزانه می‌تواند بدون هیچ علامتی خالی شود.

برای مثال سارق می‌تواند یک کپی دیجیتال کامل از نرم افزار بگیرد و نرم افزار اصلی را همان طور که دقیقاً بوده باقی بگذارد. در فضای سایبر کپی عین اصل است. با کمی کار روی سیستم، سارق می‌تواند امکان هرگونه تعقیب و بررسی مثل پاک کردن اثر انگشت را تغییر دهد.

در اروپا، کشور سوئد به عنوان اولین کشور، با تصویب قانونی در سال 1973 دستیابی غیرمجاز به اطلاعات ذخیره شده را به عنوان جرم در نظر گرفت.

سازمان پلیس جنایی بین المللی جرائم رایانه ای را طبق نمونه‌ی ذیر طبقه بندی کرده است :

بحران سازهای سایبر

- ویروس‌ها یا برنامه‌های خود همانندساز، برنامه‌هایی هستند که با هدف آلوده کردن سیستم‌های دیگر نوشته می‌شوند و معمولاً از طریق یک دیسک و گاهی از طریق اینترنت یا شبکه‌های پست الکترونیک سرایت می‌کنند. بعضی ویروس‌ها ممکن است قادر به حمله به فایل‌های سیستم و ذوب کردن برد اصلی یک رایانه، پاک کردن تمام داده‌های دیسک سخت و از کار انداختن رایانه باشند.
- عنکبوت‌های موتورهای جستجو و پالس‌های الکترومغناطیس: که می‌توانند دیسک سخت یک رایانه را ذوب کنند.
- کرم‌ها: می‌توانند به یک سیستم دسترسی پیدا کنند اما نمی‌توانند در خارج از شبکه به آن دسترسی پیدا کنند. برای مثال از طریق یک دیسک، گسترش پیدا کنند. کرم‌ها در یک رایانه مقیم می‌شوند و فضای رایانه را اشغال می‌کنند تا آن که رایانه کند شود یا از کار بیفتند.
- بمب‌های منطقی: آن‌ها تعمداً زیانبار ساخته می‌شوند اما مانند ویروس‌ها تکثیر نمی‌شوند. آن‌ها طوری طراحی شده اند که طی یک دوره‌ی زمانی در رایانه غیر فعال باقی می‌مانند و سپس با سررسیدن تاریخی که برنامه‌ی آن‌ها مشخص شده است منفجر می‌شوند. اهداف این بمب‌ها متفاوت است.

پلیس سایبر

بعضی از افسران پلیس از دهه 1970 در زمینه جرایم سایبر آموزش دیده اند و تخصص پیدا کرده اند. جرایم سایبر ممکن است در هر جایی اتفاق بیفتد و غالباً قابل ردیابی نیستند. بیشتر ادارات پلیس محلی فاقد پرسنل ماهر یا بودجه لازم برای مبارزه با جرایم سایبر هستند به ویژه به این دلیل که این پرونده‌ها ممکن است در آن واحد به حوزه‌های قضایی متعددی مربوط شوند. بنابراین چه کسی مسئول مبارزه با جرایم سایبر خواهد بود؟ علاوه بر آنچه پلیس رایانه‌ای نامیده می‌شود، شهروندانی نیز وجود دارد که به صورت شخصی به جلوگیری از جرایم سایبر و شناسایی مجرمان کمک می‌کند. هنوز هم مباحثات زیادی در مورد روش‌های مورد استفاده توسط مقامات رسمی، در اجرای قوانین مبارزه با جرایم سایبر وجود دارد. پلیس تا چه حد مجاز است که در تحت پیگرد قرار دادن و دستگیری مجرمان سایبر به ویژه هکرها پیش رود؟ پلیس تا چه حد اجازه دارد که به حریم خصوصی الکترونیک شهروندان پا بگذارد؟ چگونه باید میان حقوق افراد و نیاز مقامات دولتی برای تحقیقات و تشکیل پرونده تعادل برقرار کرد؟ ولی با این وجود پلیس توانسته بسیاری از هکرهای بدخواه را شناسایی کند و در یافتن مجرمان سایبر موفق باشد.

در ایران نیز پلیس سایبر تحت عنوان پلیس فتا (فضای تولید و تبادل اطلاعات) از بهمن ماه 1389 به دستور سردار فرماندهی نیروی انتظامی تولید و تبادل اطلاعات تشکیل شده است و توانسته است مجرمان

رایانه ای زیادی را به دام اندازد.

تامین امنیت فضای تولید و تبادل اطلاعات کشور، صیانت از هویت دینی، ملی و ارزش‌های انسانی جامعه در فتا، حفظ حریم خصوصی و آزادی‌های مشروع، صیانت از منافع، اسرار و اقتدار ملی در فضای تولید و تبادل اطلاعات، حفظ زیر ساخت‌های حیاتی کشور در مقابل حملات الکترونیک و اعتماد و آسودگی خاطر آحاد شهروندان جامعه برای انجام تمامی امور قانونی از جمله فعالیت‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی به منظور صیانت از حاکمیت و اقتدار ملی از جمله اهداف تشکیل پلیس فتا است.

درباره مفهوم امنیت اجتماعی

در لغت، امنیت به معنای امن بودن : امنیت داشتن (شهر امن است) و بی خطر بودن (جاده‌ها امن نیست) امن و امان : آرام و خالی از موجبات بیم و هراس / امنیت : وضع یا کیفیت نبودن خطر یا آشوب ، ایمنی (اینجا شب‌ها امنیت ندارد. کشور از امنیت برخوردار است). معادل انگلیسی این واژه **Security** و در عربی امن می باشد.

امنیت در کشورها در گذشته که تکنولوژی مورد بحث نبود به امنیت در مرزها و در داخل کشور با استفاده از سلاح‌های سرد خلاصه می شد اما امروزه علاوه بر این معنی عمومی امنیت یک معنی جدید در حوزه‌ی فضای مجازی به خود گرفته است که این امنیت به مراتب مهم‌تر و قابل توجه‌تر است چرا که حملات سایبری چه در داخل و چه در خارج از مرزها آسیب‌های جبران ناپذیری به دولت‌ها و ملت‌ها وارد می کند.

امنیت سایبر

به امنیت فناوری اطلاعات، وابسته به سیاست دولت‌ها، امنیت سایبر گفته می شود. این اصطلاح عموماً توسط مؤسسه‌های دولتی و سیاستگذاران ملی در اسناد، قوانین و پروژه‌های تحقیقاتی استفاده می شود و كما بیش مترادف با امنیت اینترنت است. هر دو عبارت به جوانب امنیت شبکه و اصول سیاستگذاری شبکه‌ها مثل تعریف حریم خصوصی، جرائم سایبر، تجارت و ارتباطات جهانی اشاره دارند.

با وجود تبادل عظیم اطلاعات حیاتی و یا خصوصی از طریق اینترنت باید دید اینترنت تا چه حد برای ارسال داده‌های حساس، مطمئن است. وامنیت شبکه‌ها وقتی داده‌ها در آن جریان پیدا می‌کنند چگونه است؟ چرا که با وجود جریان داده‌ها روی اینترنت طبیعی است که فکر کنیم گوش دادن و گرفتن اطلاعات حساس موجود می‌تواند کار ساده‌ای باشد. اما رمزگذاری روی داده‌ها (غیر قابل فهم یا غیر قابل خواندن داده‌ها)، لایه سوکت‌های امن به عنوان استاندارد ایمنی و رمز عبور معتبر، جداسازی داده‌ها روی کامپیوترهای متعدد و تفکیک پایگاه داده‌ها (جدا نگه داشتن اطلاعات مشتریان) روش‌های پیشرفته در اینی داده‌ها می‌باشند. که می‌توانند از دستیابی هکرها به داده‌ها جلوگیری کنند.

فناوری های امنیت اطلاعات

امنیت اطلاعات به حفاظت از اطلاعات و به حداقل رساندن خطر افشاگری اطلاعات در بخش های غیرمجاز اشاره دارد. امنیت اطلاعات مجموعه ای از ابزارها برای جلوگیری از سرقت، حمله، جنایت، جاسوسی و خرابکاری و علم مطالعه روش های حفاظت از داده ها در رایانه ها و نظام های ارتباطی در برابر دسترسی و تغییرات غیرمجاز است.

با توجه به تعاریف ارائه شده، امنیت به مجموعه ای از تدابیر، روش ها و ابزارها برای جلوگیری از دسترسی و تغییرات غیرمجاز در نظام های رایانه ای و ارتباطی اطلاق می شود فن آوری به کاربرد علم، خصوصاً برای اهداف صنعتی و تجاری یا به دانش و روش های مورد استفاده برای تولید یک محصول گفته می شود.

بنابراین فناوری امنیت اطلاعات به بهره گیری مناسب از تمام فناوری های امنیتی پیشرفته برای حفاظت از تمام اطلاعات احتمالی روی اینترنت اشاره دارد.

طبقه بندی Infosec

طبقه بندی ارائه شده در این مقاله از فناوری های امنیت اطلاعات ، در وهله اول براساس دو ویژگی پایه گذاری شده است:

براساس مرحله خاصی از زمان : به این معنا که در زمان تعامل فن آوری با اطلاعات عکس العمل لازم در برابر یک مشکل امنیتی می تواند کنشگرایانه (کنشی)⁷ یا واکنشی⁸ باشد.

غرض از کنشگرایانه انجام عملیات پیشگیرانه قبل از وقوع یک مشکل خاص امنیتی است .در چنین مواردی به موضوعاتی اشاره می گردد که ما را در پیشگیری از وقوع یک مشکل کمک خواهد کرد (چه کار باید انجام دهیم تا...)

غرض از واکنشی انجام عکس العمل لازم پس از وقوع یک مشکل خاص امنیتی است در چنین مواردی به موضوعاتی اشاره می گردد که ما را در مقابله با یک مشکل پس از وقوع آن، کمک خواهند کرد (اکنون که ... چه کار باید انجام بدهیم؟)

براساس سطوح پیاده سازی نظام های امنیتی در یک محیط رایانه ای : فناوری امنیت اطلاعات را، خواه از نوع کنشی باشد یا واکنشی، می توان در سه سطح پیاده سازی کرد :

سطح شبکه Network Level
سطح میزبان Host Level
سطح برنامه کاربردی Application Level

بدین منظور می توان نظام امنیتی را در سطح شبکه و خدمات ارائه شده آن ، در سطح برنامه کاربردی خاص، یا در محیطی که شرایط لازم برای اجرای یک برنامه را فراهم می نماید (سطح میزبان) پیاده کرد.

شكل های زیر فناوری های امنیت اطلاعات را براساس دو ویژگی یاد شده ترسیم می نماید.

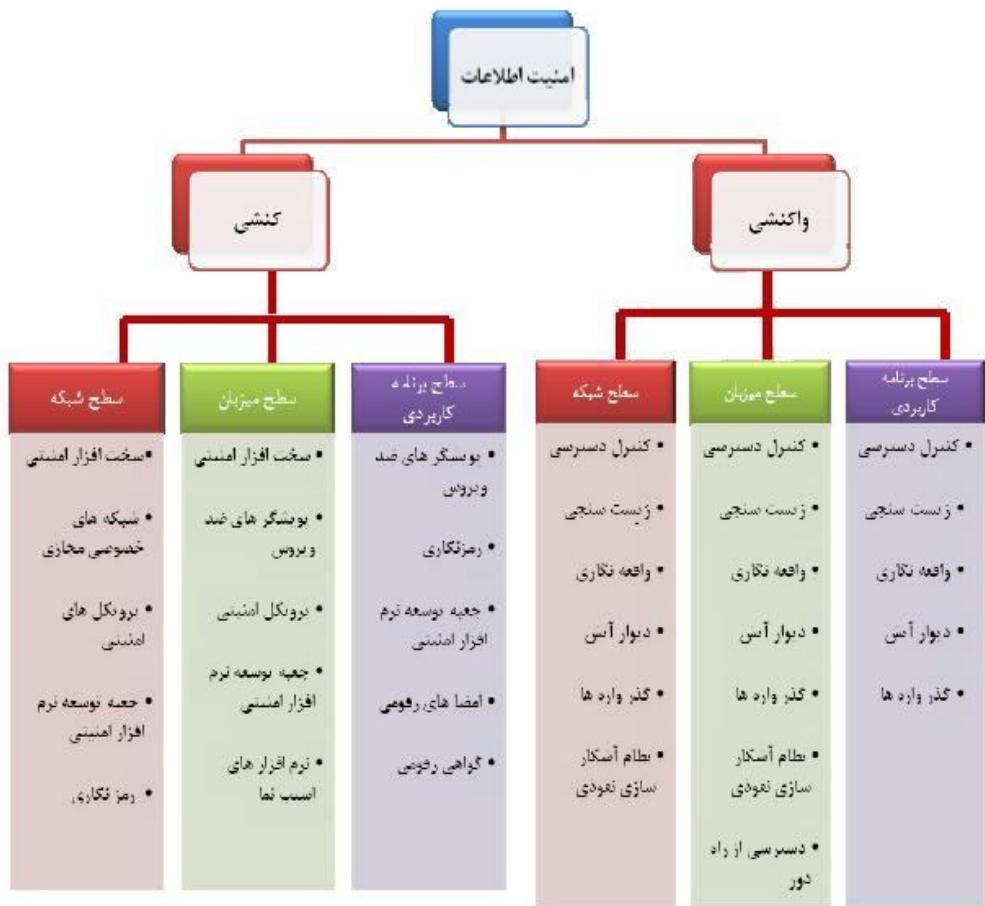
7. *Proactive*
8. *Reactive*

فناوری های امنیت اطلاعات کشش گرایانه

فناوری های امنیت اطلاعات واکنشی

قناوری های امنیت اطلاعات واکنشی و کنشی

شبکه های اجتماعی

شبکه های اجتماعی گونه ایی از وب سایت های اینترنتی هستند که افراد ، گروه ها و سازمان ها ، در آن پیامون یک یا چند ویژگی مشترک گرد هم می آیند و اطلاعات خود را به اشتراک می گذارند. با ظهور و بروز تکنولوژی های جدید وب مثل ۲,۰ و وب ۳,۰ و وب معنایی شبکه های اجتماعی که مبتنی بر تعامل کاربران در ارتباط گیری ، تولید و به اشتراک گذاری محتوا هستند به وجود آمدند تا جایی که مجموع کاربران معروف ترین شبکه های اجتماعی اینترنت مانند Facebook به بیشتر از یک میلیارد کاربر رسیده است.

در هر کشور و در هر جامعه ایی متناسب با فرهنگ ، تعاملات اجتماعی ، و فعالیت های سیاسی و اقتصادی ، کارکردهای شبکه های اجتماعی متفاوت است. اما برخی کارکردهای شبکه ایی در تمامی جوامع با هم مشترک است.

مهمنترین کارکردهای شبکه های اجتماعی ایجاد گروه ها و دسته های ارتباطی پیامون یک ویژگی خاص ، کارکردهای اقتصادی مبتنی بر بازاریابی اجتماعی و کارکردهای سیاسی ، ایجاد کمپین های سیاسی فعالیت دسته ها و گروه های سیاسی ، در یک فضای مجازی است.

شبکه های اجتماعی و حریم خصوصی

حریم خصوصی و محترمانگی اطلاعات شخصی یکی از مهمترین و جنبه ای ترین مباحثی است که از ابتدای همگانی شدن اینترنت و بعدتر با ظهور و بروز شبکه های اجتماعی وجود داشته است. تقریبا هیچ کسی پیدا نمی شود که اطلاعات شخصی فردی و خانوادگی خود را به راحتی در اختیار دیگران بگذارد.

در کشورهای غربی سیاست محترمانگی⁹ یکی از ارکان کاربری اینترنت است ، به نحوی که قوانین و مقررات آن ایجاب می کند که در تعامل بین وب سایت ها ، خدمات دهنده اینترنتی و کاربران ، ضمن تعریف سیاست محترمانگی ، این امر به نحو مطلوبی در وب سایت خدمات دهنده به روئیت کاربر رسیده ، حقوق و تکالیف وی یادآور می گردد.

بر اساس سیاست محترمانگی خدمات دهنده کاربران توافق می کنند که چه اطلاعاتی از آنان به نمایش درآید یا به هر نحو مورد استفاده قرار گیرد. اگر به هر شکل دیگری خارج از توافق نامه ای محترمانگی اطلاعات کاربران مورد سوء استفاده قرار گیرد ، کاربران امکان اقامه ای دعوا و طرح شکایت را علیه وب سایت خدمات دهنده خواهند داشت.

معمولًا در شبکه های اجتماعی جزئی ترین اطلاعات کاربران نیز قابل دریافت و انتشار است مانند : علاقمندی ها ، میزان تحصیلات ، ارتباطات خانوادگی و دوستانه ، شغل ، محل زندگی ، محل تولد ، شماره تماس و

اگرچه برخی از شبکه های اجتماعی خارجی با توجه به قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران و فعالیت های مجرمانه ایی که که در فضای آن سایت ها صورت می گیرد ، خارج از دسترسی عادی قرار دارند اما به هر حال برخی از کاربران ایرانی در این شبکه ها عضویت داشته و به روش های مختلف به آن ها دسترسی دارند.

متاسفانه بررسی ها نشان می دهد که حضور بسیاری از کاربران ایرانی در فضای شبکه های اجتماعی با مخاطراتی در رابطه با تهدید حریم خصوصی آنان مواجه است و سهل انگاری این دسته از کاربران گاه صدمات جدی به آنان وارد کرده است.

بایستی این حقیقت را پذیرفت که مهم ترین چالش شبکه های اجتماعی اینترنتی موضوع اعتماد به مخاطب یا کسانی است که در لیست دوستان شما قرار می گیرند. مطالعه ای سبک کاربری کاربران نشان می دهد که معمولاً درخواست دوستی سایر کاربران را به راحتی می پذیرند. این در حالی است که به طور معمول در این شبکه ها دوست یابی صورت نمی پذیرد و تنها دوستان و آشنایان در فضای واقعی در این فضای نیز نسبت به اتصال و اشتراک گذاری اطلاعات و محتوا اقدام می کنند.

در زیر به برخی از نکات مهم در رابطه با تامین امنیت در فضای شبکه های اجتماعی اشاره می شود :

1. مراقب جعل هویت باشید؛ یکی از مهم ترین موضوعاتی که کاربران را تهدید می کند جعل هویت است به خصوص در زمانی که کاربر در زمینه ایی جزو افراد سرشناس باشد. در صورتی که در حیطه ای کسب و کار یا حوزه ای اجتماعی خود فرد سرشناسی هستید ممکن است افراد دیگری با سوء استفاده از محتوا و اطلاعاتی که شما به صورت عمومی به اشتراک گذاشته اید با نام و هویت جعلی شما و با راه اندازی صفحات مشابه دست به اخاذی ، کلاه برداری و اقدامات مجرمانه بزنند. از این

رو هوشیاری در حفظ اطلاعات و محتواهای خصوصی کاملاً اهمیت دارد. در صورتی که متوجه جعل هویت خود شدید موضوع را به پلیس فتا اعلام کنید.

2. اسرار ملی و سازمانی را افشا نکنید؛ سازمان ، شرکت یا موسسه ای که در آن کار می کنید قطعاً اطلاعاتی در اختیار شما می گذارد که انتظار دارد شما آن ها به صورت محترمانه نزد خود نگه دارید. برخی از شبکه های اجتماعی نیز طوری طراحی شدند که ناخواسته افراد را به ورطه ای جاسوسی می کشانند. برای مثال : برخی از شبکه های اجتماعی مبتنی بر جانمایی که افراد نام و نشان خیابان ها ، اماکن و مراکز مهم را به اشتراک می گذارند ، عملاً کارکرد جاسوسی دارند و به راحتی این امکان را به دشمن می دهند که به این اطلاعات بدون کمترین زحمتی دسترسی پیدا کنند.

3. مراقب کرم های رایانه ایی و تروجان ها باشید؛ برخی از خدمات شبکه های اجتماعی مانند Application ها در دل خود کرم های رایانه ایی و تروجان ها را انتشار می کنند. بنابراین در فضای این شبکه ها به هر خدمتی که از سوی کاربران دیگر به شما پیشنهاد می شود اعتماد نکنید.

4. توافق نامه های محترمانگی اطلاعات را مطالعه کنید؛ با مطالعه ای این توافق نامه ها متوجه خواهید شد که کدام دسته از اطلاعاتی که شما به اشتراک می گذارید ممکن است در معرض خطر قرار گیرد که به شما کمک می کند با دقت بیشتری از شبکه های اجتماعی استفاده کنید.

5. به هر ناشناسی اعتماد نکنید؛ فضای شبکه های اجتماعی مملو از کاربرانی است که با هویت های جعلی و برای مقاصد خاص مانند کلاه برداری ، اشاعه ای فحشاء و سایر اقدامات غیرقانونی و مجرمانه نسبت به ارتباط برقرار کردن با کاربران اقدام می کنند. از این رو از پذیرفتن افرادی که با هویت ، تصاویر و طرح مطالب اغوا کننده سعی در ارتباط برقرار کردن و افزودن شما به لیست دوستان خود یا علاقمندان صفحه ای خود را دارند ، اجتناب کنید.

6. تنظیمات حریم خصوصی را انجام دهید؛ تمامی شبکه های اجتماعی ابزارهایی را در اختیار شما می گذارند که حوزه ای حریم خصوصی خود را تنظیم کنید. با استفاده از این ابزارها می توانید با خیال راحت تر نسبت به اشتراک گذاری اطلاعات با دوستان خود اقدام کنید و دسترسی دیگران را محدود کنید.

ایجاد یک رمز عبور امن

تقریباً ما برای انجام دادن بیشتر کارهای خود در اینترنت به رمز عبور نیاز داریم. بنابراین داشتن یک رمز عبور خوب و ایمن می تواند امنیت ما را در فضای سایبری تا حدود زیادی حفظ کند. رمزهایی که اکثر کاربران استفاده می کنند به احتمال زیاد یکسری اعداد و حروف است که یادآور نکته ، تاریخ تولد و یا یک اسم منحصر به فرد است.

در سال 2011، تعداد 37000 نفر از کاربران سونی، حساب های اینترنتی شان هک شد و اطلاعات آن ها توسط LulzSec در اینترنت منتشر شد. این اتفاق در سال 2010 برای 180000 نفر از اعضای سایت Gwaker Media رخ داد و اطلاعات آن ها نیز لو رفت. اما مطالعاتی که بر روی این رمزها لو رفته انجام گرفته است، نکات جالب توجهی را آشکار می سازد که بد نیست نگاهی به آن ها داشته باشیم.

استفاده از رمزهای عبور در چند حساب کاربری: کاربران یک عادت بسیار بد دارند! تعداد بسیار زیادی از این افراد از یک رمز عبور برای حساب‌های مختلف و متعددی بهره می‌گیرند. این عادت شاید سرمنشأ تسهیل در حفظ کردن رمزهای عبور را در خود ببیند، اما اگر برای رمز عبور حساب جیمیل، لایو، یاهو میل، پی پل و بسیاری دیگر از سرویس‌ها از یک رمز عبور استفاده کنید، خودتان کار هکرها را راحت‌تر کرده‌اید. بنابراین سعی کنید برای هر حساب اینترنتی خود یک رمز عبور منحصر به فردی داشته باشید.

رمزهایی که از کلمات ساده استفاده می‌کنند: شاید باور نکنید یا حداقل اینکه باور آن برایتان سخت باشد، اما 99% از رمزهای عبور حساب‌های سونی همگی از کلمات ساده و یا با مفهوم بهره گرفته بودند. این کلمات به طور مثال شامل summer, abc123 است. رمزهای عبوری که به صورت alpha numeric هستند به راحتی توسط برنامه‌هایی که رمزها را حدس می‌زنند قابل شناسایی و کشف هستند.

متفاوت و عجیب باشید: هکرها برای اینکه بتوانند رمزهای عبور شما را حدس بزنند معمولاً از یک دیکشنری مخصوص استفاده می‌کنند که در واقع انباره‌ای است از کلمات. بسیار عجیب بود اما 60% رمزهای عبوری که از 37000 رمز لو رفته همگی در این دیکشنری‌ها وجود داشتند. این نشان می‌دهد که کاربران از رمزهای ساده و با مفهوم استفاده می‌کنند که امکان حدس زدن آن‌ها وجود دارد.

کاربران در انتخاب رمز عبور سخت تنبل هستند: مطالعات نشان می‌دهد که کاربران در استفاده از کاراکترهای ! % ^ # @ + در رمزهای عبور بسیار تنبل هستند و معمولاً رمزهایی بین 6 تا 8 کاراکتری انتخاب می‌کنند. با این اوصاف شما هکرها را به میهمانی ویژه‌ای دعوت می‌کنید.

اما چگونه می‌توان رمزهای بهتر و قوی‌تری داشت؟

رمز عبور خود را با حروف اول کلمات یک جمله یا متنی که دوست دارید آغاز کنید. به طور مثال:

Can't See the Forest Through the Trees : cstfttt

If the Shoe Fits, Wear It : itsfwi

پسوردها را طولانی‌تر کنید. معمولاً رمزهای عبور 6 تا 8 کاراکتری برای حدس زده شدن جزو رمزهای راحت به حساب می‌آیند. می‌توانید بخش اول را با یک کلمه که مفهوم بیشتری برایتان دارد به هم بچسبانید و طولانی‌تر کنید.

cstftttGmail

puosuVista

itsfwiEpinions

رمز عبورتان را با کمی دست کاری پیچیده تر کنید. به طور مثال یکی از حروف آن را با یک کاراکتر غیری حرفی - عددی عوض کنید.

CstftttGm@il

Puo5uVista

1tsfwEPinions

از همه این موارد مهم‌تر، عوض کردن دوره ای رمزهای خودتان است. شما باید در یک بازه‌ی زمانی خاص تمام رمزهای خودتان را عوض کنید. در غیر این صورت باز هم امکان حدس زدن رمزتان را به هکرهای داده‌اید!

بعضی وقت‌ها گذرواژه‌ها به تنها یی امنیت کافی ایجاد نمی‌کنند. بسیاری از سازمان‌ها استفاده از روش تأیید دو مرحله‌ای، مانند ارسال پیام به تلفن همراه جهت تأیید تبادلات باشکی آنلاین را آغاز کرده‌اند. در بعضی شرایط، برای مشاغل استفاده از این روش برای ایجاد یک لایه امنیتی دیگر منطقی است.

روشهای تامین امنیت کامپیوتر در اینترنت

۱. ابتدا کل اطلاعاتی را که در هاردتان ذخیره نموده اید و داشتن آنها را ضروری می‌دانید در حافظه جانبی اعم از هارد اکسترنال (خارجی) سی‌دی یا فلش مموری، بسته به حجم اطلاعات، ذخیره نموده سپس همان حافظه‌های جانبی را از کامپیوتر جدا نمایید.

۲. سپس کل درایوها را فرمت از نوع کند نمایید.

۳. سپس یک سی‌دی سیستم عامل دارای برنامه بوت ایبل خودکار، در دستگاه قرار داده کامپیوتر را Restart نموده و برنامه بوت را اجرا نمایید کل درایوها را حذف نموده و از بین ببرید چون بعضی فایل‌های جاسوس بین فاصله دو درایو مخفی می‌شوند و نرم افزارهای امنیتی نمی‌توانند آنها را شناسایی نمایند. سپس مجدداً پارتیشن بندی (درایو سازی) نموده و سیستم عامل و برنامه‌های کامپیوتربان را نصب نمایید.

۴. پس از ساخت Connection اینترنت، در اولین مراجعه در اینترنت سریعاً یک نرم افزار امنیتی از یکی از سایت‌های معترف دانلود و نصب نمایید سپس نرم افزار را به روز رسانی نمایید.

۵. یک فلش مموری چندین گیگابایتی به کامپیوتر خود وصل نموده و من بعد هرگونه فایلی که از اینترنت دانلود می‌نمایید در آن ذخیره نمایید.

۶. هنگام وارد نمودن رمز خود در سایت‌های بانکی و یا مشابه (خرید اینترنتی) که از شما شماره حساب و رمزتان را می‌خواهند حتماً از کیبورد مجازی آن سایت و یا کیبورد کامپیوتربان استفاده کنید. از ذخیره اطلاعات فوق در کامپیوتر از طریق کلیک کردن سایت مربوطه خودداری نمایید مگر آنکه نیاز باشد. در این صورت باید به یاد داشته باشید که پس از خروج از آن سایت حتماً و سریعاً از

طريق بخش Internet Option واقع در كنترل پنل کامپيوترتان رموز (و نيز نشاني سايت های بازديد شده تان را چون برای بعضی جاسوس ها اينکه شما وارد چه سايت هایي می شويد مهم است) کاملاً پاک نمایيد. حتماً حتی پس از خروج از اينترنت باز همین روش را اجراء کنيد.

7. به ياد داشته باشيد که بيشترین فايل های جاسوس در سايت های غير اخلاقی و سايت های خبری و سياسی وجود دارند بنابراین باید در مراجعه با اينگونه سايت ها احتیاط نمایيد.

8. اشخاص ناشناخته را عضو اد لیست (یاهو) مستاجرтан نکنيد و هر ايميل را باز نکنيد. از هر شخصی چه به صورت آن لاین و چه به صورت ايميل و حتی سی دی، فايل قبول نکنيد. همه نرم افزارهای امنیتی نمی توانند به صورت قطعی فايل های جاسوسی را شناسایی نمایند.

9. من بعد هیچ گونه فايلي را که مайл نیستید دیگران آنرا از کامپيوترتان سرقت کنند در کامپيوترتان نگهداري نکنيد چه در هارد و چه در سی دی رام کامپيوترتان. در حقیقت شما باید کامپيوترتان را خالی از هرگونه فايلي که مайл به سرقت آن ها نیستید نموده و در صورتی که می خواهید محتوای سی دی را ملاحظه نمایيد باید اينترنت را قطع نموده و پس از پایان کار به ياد داشته باشيد که سی دی را از سیدی رام خارج نمایيد.

10. هنگامی که کامپيوتر به اينترنت متصل نیست اطلاعات داخل فلاش مموری که از اينترنت دانلود و ذخیره موقت نموده ايد را در هارد اکسترنال (خارجی) یا سی دی رایت نموده و از کامپيوتر جدا کنيد و کل فلاش مموری را مجدداً فرمت نموده من بعد هنگام مشاهده محتوای فلاش مموری، سی دی و هارد اکسترنال و هارد کامپيوتر دیگری، اينترنت را قطع نمایيد.

11. ضمن اينکه هميشه هر فايلي را قبل از باز نمودن باید با نرم افزار امنیتی خود اسکن و ويروس يابي کنيد حتماً اسامي فايل ها و فولدرهای مهم در هارد و فلاش مموريان را هم به صورت نامشخص و منحرف کننده بگذاريد مثلاً به جاي واژه عکسهاي من بنويسيد عکسهاي از شهر تبريز.

12. چنانچه لازم است که از هارد کامپيوترتان استفاده نمایيد هميشه به ياد داشته باشيد اطلاعاتی را در هارد آن ذخیره کنيد که سرقت و يا دستکاری آن ها برای شما دردناک نباشد. هر هفته کامپيوتر خود را به وسیله ی باد نيمه گرم و شدید يك ششوار و سپس يك جارو برقی غبار روبي نمایيد. چنانچه برای شما امكان داشته باشد يك سیستم عامل کاملاً Original تهیه نمایيد چون بعضی از خود سیستم عامل ها و برنامه های کامپيوتر و نیز یاهو مسنجر و امثال آن ها هم دارای فايل های جاسوسی هستند.

به طور کلی يك دستگاه کامپيوتر را مختص ورود به اينترنت نمایيد و يك دستگاه ديگر مخصوص کارهای معمولی روزانه خود (كار با هارد و سی دی و فلاش و ذخیره ها و تبادل های اطلاعاتی تان). شما با اجرای اين موارد امنیتی می توانيد تا ميزان بسیار زیادی کامپيوترتان را از دسترس هکرها و جاسوسان در امان نگهداريد.

نکاتی برای پیشگیری از وقوع جرائم اینترنتی

استفاده از اینترنت ، پیامد های مثبت و منفی متعددی را در پی دارد اگر چه نباید فرصت های مثبتی که از طریق اینترنت ایجاد شده را نادیده گرفت اما از طرفی نمی توان از کنار معضلات ، ناهنجاری ها ، بزهکاری ها و به وجود آمده از این طریق نیز به سادگی و با بی توجهی گذر کرد.

پایگاه اطلاع رسانی پلیس فتا ، برای پیشگیری از وقوع جرائم اینترنتی و سرقت اطلاعات کاربران اینترنتی و والدین آن ها هشدار هایی را به کاربران داده است. شما هم با خواندن این هشدار ها می توانید امنیت خود را در زمان اتفاقاً از اینترنت افزایش دهید.

- از رمزهای عبور متعدد برای امور مختلف استفاده کنید تا از لو رفتن آن ها جلوگیری شود.
- در زمان استفاده از اینترنت در مکان های عمومی حتماً از محل های معتبر استفاده کنید.
- رایانه های خانگی را در محلی از منزل قرار دهید که در مقابل دید اعضاء خانواده باشد.
- ساعتی راکه بچه ها با کامپیوتر کار می کنند محدود کنید.
- از ذخیره و نگهداری اطلاعات شخصی در سیستم های رایانه و گوشی های تلفن همراه جدا خودداری کنید.
- از ارسال اطلاعاتی در اینترنت که هویت شما را آشکار می کند خودداری کنید.
- هیچگونه اطلاعاتی را با افراد غریبه که بصورت آن لاین معرفی می شوند به اشتراک نگذارید.
- هرگز ضمایم همراه ایمیل های افراد ناشناس را باز نکنید.
- حتماً از نصب نرم افزارهای امنیتی که از سیستم شما در برابر حملات ویروسی هکرها و جاسوسی محافظت کند اطمینان حاصل کنید.
- از رمز عبور طولانی، مشترک از اعداد، حروف و نشانه ها استفاده کنید.
- رمزهای عبور خود را در فواصل زمانی معین تغییر دهید.
- از وجود سه نرم افزار امنیتی ، آنتی ویروس ، ابزار ضد جاسوسی و Firewall در سیستم خود اطمینان حاصل کنید.
- تهدیدات و آسیب های اینترنتی را برای فرزندان خود گوشزد کنید.
- در زمان خرید اینترنتی حتماً از واقعی بودن وبسایتها اطمینان حاصل کنید.
- در زمان استفاده از اینترنت در محل های عمومی حتماً قبل از خروج از محل، نسبت به خروج کامل از سیستم اطمینان حاصل کنید.
- در زمان خرید تجهیزات رایانه ای حتماً از محل های فروش معتبر و شناخته شده خرید کنید.
- فریب تبلیغات و آگهی های فریبنده که هیچگونه برنده مشهوری از آن پشتیبانی نمی کند را نخوردید.
- از قرا دادن آی پی (آدرس سیستم خود) در اختیار دیگران خودداری کنید.

- از پاسخ گویی به ایمیل های مشکوک که از سوی افراد ناشناس برایتان ارسال می شود خودداری کنید.
- از شرکت کردن در وب سایت های هرمی تحت عنوان سرمایه گذاری خودداری کنید.
- سیستم های معیوب خود را نزد مهندسین تعمیر کار آشنا و مورد اطمینان ببرید و از تحويل سیستم معیوب به هر تعمیر کاری خودداری کنید.
- از اسکن کردن مدارک و اسناد قانونی خود در سیستم های رایانه ای شخصی جدا " خودداری کنید.
- از واریز وجه به حساب اشخاص و شرکت هایی که آگهی فروش با قیمت مناسب زده اند قبل از بررسی اصالت و هویت واقعی شرکت یا شخص آگهی دهنده جدا خودداری گردد.
- در هر زمان قبل از ورود به اینترنت از نرم افزارهای فایروال و آنتی ویروس های به روز استفاده کنید.
- در هنگام اتصال به اینترنت از طریق گوشی های تلفن همراه ، مراقب نامه های الکترونیکی مشکوک و وب سایت های اینترنتی فریبینده باشید.

نتیجه گیری

با توجه به مطالبی که در این مقاله گفته شد در هر کشور امنیت سایبری برای دولت و مردم مهم است. عدم وجود امنیت می تواند تهدید بزرگی برای کشور باشد ، بنابراین باید سرمایه گذاری زیادی بر روی امنیت در فضای مجازی انجام شود. در کنار این ، کاربران اینترنتی نیز باید وظایف خود را در زمینه ی حفظ امنیت خود در این فضای مجازی به طور کامل انجام دهند.

منابع

1. زهرا خداقلی ، جرایم رایانه ای ، انتشارات آریان ، تهران
2. مهدی هاتف (کارشناس دفتر تحقیقات کاربردی مع ط.ب.ب ناجا) ، چالش ها و چشم اندازهای امنیت در فضای مجازی ، دو ماهنامه توسعه انسانی پلیس ، سال ششم، شماره 22 ، فروردین و اردیبهشت 1388
3. پلیس فضای تولید و تبادل اطلاعات ناجا ، امنیت در شبکه های اجتماعی ، 1390
4. <http://fa.wikipedia.org>
5. <http://cyberpolice.ir>